

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 września 1966 r.

w sprawie ubezpieczenia społecznego osób prowadzących zakłady gastronomiczne oraz stacje benzynowe na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, zwanym dalej „ubezpieczeniem”, obejmuje się osoby, zwane dalej „ubezpieczonymi”, które:

- 1) prowadzą zakłady gastronomiczne jednostek przemysłu gastronomicznego przedsiębiorstw państwowych, organizacji spółdzielczych i społecznych na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej, zawartej na okres dłuższy niż 3 miesiące,
- 2) prowadzą na podstawie umowy agencyjnej stacje benzynowe Centrali Produktów Naftowych.

2. Ubezpieczeniem obejmuje się również osoby współpracujące z osobami, o których mowa w ust. 1. Za osobę współpracującą uważa się małżonka, najbliższego krewnego lub powinowatego ubezpieczonego (ust. 3), jak również osobę pozostającą z nim we wspólnym gospodarstwie domowym, jeżeli za pisemną zgodą zakładu pracy, który zawarł umowę z ubezpieczonym, stale pracuje przy wykonywaniu czynności określonych w ust. 1 w wymiarze co najmniej połowy czasu pracy, jaki obowiązuje pracowników gospodarki uspołecznionej.

3. Najbliższym krewnym lub powinowatym (ust. 2) jest osoba w wieku powyżej 16 lat, wymieniona w art. 5 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98), zwanego dalej „dekretem”.

§ 2. 1. Ubezpieczenie nie obejmuje osób, o których mowa w § 1, jeżeli równocześnie są:

- 1) pracownikami w rozumieniu art. 4 dekretu, zatrudnionymi w wymiarze godzin równym lub wyższym od połowy obowiązującego w danym zawodzie wymiaru czasu pracy, lub podlegają zaopatrzeniu na podstawie przepisów, o których mowa w art. 6 tego dekretu,
- 2) rencistami z tytułu własnej pracy,
- 3) właścicielami lub współwłaścicielami przedsiębiorstwa,
- 4) właścicielami, posiadaczami lub użytkownikami gospodarstwa rolnego, którego wysokość przychodu szacunkowego, ustalona dla wymiaru podatku gruntowego, powoduje zawieszenie w całości prawa do renty według przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Osoby uprawnione do renty inwalidzkiej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin mogą być objęte ubezpieczeniem, jeżeli w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub zawarcia umowy agencyjnej albo umowy zlecenia wystąpią o objęcie ich obowiązkiem ubezpieczenia.

§ 3. Ubezpieczenie obejmuje:

- 1) świadczenia lecznicze,
- 2) rentę starczą,
- 3) rentę inwalidzką,
- 4) rentę rodzinną,
- 5) dodatki do renty,
- 6) zasiłek pogrzebowy,
- 7) świadczenia w naturze dla rencistów.

§ 4. 1. Prawo do bezpłatnych świadczeń leczniczych zakładów społecznych służby zdrowia oraz do zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne przysługuje osobom objętym ubezpieczeniem (§ 1) i członkom ich rodzin w zakresie przewidzianym dla pracowników i członków ich rodzin. Za leki i środki opatrunkowe wydawane przez apteki otwarte i punkty apteczne oraz za środki pomocnicze zainteresowani ponoszą pełne opłaty.

2. Prawo do świadczeń leczniczych powstaje z dniem powstania obowiązku ubezpieczenia (§ 6) i przysługuje przez okres ubezpieczenia (§ 7), jak również przez okres niezdolności do pracy z powodu choroby, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy.

3. Przepisy art. 12 i 15 ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Prawo do renty starczej, inwalidzkiej i rodzinnej, do dodatków do rent, zasiłku pogrzebowego oraz świadczeń w naturze przysługuje na zasadach określonych w art. 16—30, 31 ust. 1, 32, 44 i 45 ustawy.

2. Renty przyznane na podstawie rozporządzenia podlegają zawieszaniu na zasadach określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, z uwzględnieniem przepisu ust. 3.

3. Osobom uprawnionym do rent starczych i inwalidzkich na podstawie niniejszego rozporządzenia, jak również innych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym, które z tytułu prowadzenia na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej zakładów gastronomicznych albo stacji benzynowych osiągają miesięcznie dochody 750 zł lub wyższe, wypłaca się renty wraz z przysługującymi dodatkami w połowie.

§ 6. Obowiązek ubezpieczenia powstaje z dniem, w którym rozpoczęto wykonywanie czynności określonych w § 1, a ustaje z dniem, w którym wygasła lub została rozwiązana umowa zlecenia lub umowa agencyjna.

§ 7. Za okres ubezpieczenia uważa się okres, w którym ubezpieczony lub osoba z nim współpracująca objęci byli obowiązkiem ubezpieczenia.

§ 8. Do okresów ubezpieczenia wymaganych do uzyskania renty zalicza się okresy:

- 1) wykonywania czynności określonych w § 1 przed dniem wejścia w życie rozporządzenia,
- 2) przerw w wykonywaniu pracy po wejściu w życie rozporządzenia spowodowanych niezdolnością do pracy, nie więcej jednak niż 3 miesiące w roku kalendarzowym,
- 3) zatrudnienia w rozumieniu art. 7 dekretu oraz okresy wymienione w art. 8 tegoż dekretu.

§ 9. 1. Koszty ubezpieczenia pokrywa się z funduszu tworzonego ze składek opłacanych przez ubezpieczonych za siebie i osoby współpracujące.

2. Składki ubezpieczeniowe przekazuje zakład pracy, na którego rzecz pracuje ubezpieczony lub osoba z nim współpracująca, za każdy miesiąc kalendarzowy, w którym objęci byli oni obowiązkiem ubezpieczenia.

3. W sprawach poboru składek na ubezpieczenie stosuje się przepisy dotyczące poboru składek na ubezpieczenie społeczne za pracowników zatrudnionych w zakładach pracy gospodarki społecznej.

§ 10. Podstawę wymiaru rent oraz wysokość składek na ubezpieczenie społeczne określa Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac, po zasięgnięciu opinii Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w porozumieniu z:

- Ministrem Handlu Wewnętrznego, jeżeli chodzi o osoby prowadzące zakłady gastronomiczne,
- Ministrem Przemysłu Chemicznego, jeżeli chodzi o osoby prowadzące stacje benzynowe.

§ 11. 1. Ubezpieczenie wykonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a w zakresie świadczeń leczniczych Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. Stwierdzenie okresów ubezpieczenia oraz wysokości zarobków dla celów ubezpieczeń społecznych następuje na

podstawie zaświadczenia jednostki gospodarki społecznej, na której rzecz ubezpieczony pracuje.

§ 12. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustala szczegółowy tryb wykonywania ubezpieczenia, wzory zgłoszeń do ubezpieczenia, wzory legitymacji ubezpieczeniowych, tryb wydawania tych legitymacji oraz sposób dokonywania w nich wpisów.

§ 13. Okresy ubezpieczenia określone w § 7 zalicza się do okresów zatrudnienia wymaganych do uzyskania renty w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*